

Uvod u programiranje - predavanja -

listopad 2025.

10. Tipovi podataka u programskom jeziku C

Vodič „09 prije desetog predavanja”

- Očekuje se da ste savladali (na razini na kojoj je obrađeno u vodiču):
 - double
 - long double
- Pitanja?

Numeričke pogreške

- Neki dekadski brojevi se ne mogu prikazati pomoću konačnog broja binarnih znamenaka

- Primjer:

```
float f = 0.3f;  
printf("%18.16f", f);
```

```
0.3000000119209290
```

0011 1110 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 ...

0011 1110 1001 1001 1001 1001 1001 1010 (zaokruženo na bližu vrijednost)

- Neki realni brojevi imaju konačan broj, ali ipak "previše" binarnih znamenaka

- Primjer:

```
float f = 4194304.125f;  
printf("%14.6f", f);
```

```
4194304.000000
```

0100 1010 1000 0000 0000 0000 0000 0000 01

0100 1010 1000 0000 0000 0000 0000 0000 (zaokruženo na bližu vrijednost)

Numeričke pogreške

- Računanje s brojevima bitno različitog reda veličine može dovesti do numeričke pogreške

- Primjer

```
float f = 6000000.0f; float malif = 0.25f;  
f = f + malif;  
f = f + malif;  
f = f + malif;  
f = f + malif;  
printf("%f ", f);
```

6000000~~0~~.000000

- bolje:

```
float malaSuma = 0.f;  
malaSuma = malaSuma + malif;  
malaSuma = malaSuma + malif;  
malaSuma = malaSuma + malif;  
malaSuma = malaSuma + malif;  
f = f + malaSuma;  
printf("%f ", f);
```

6000001.000000

Numeričke pogreške

- Potreban je oprez kod uspoređivanja realnih vrijednosti
 - jesu li dva broja "jednaka"
 - možda treba uzeti u obzir neku toleranciju
 - kada je kontrolna varijabla petlje dosegla granicu za prekid petlje?

Primjer

- Učitati pozitivan cijeli broj n (nije potrebno provjeravati je li učitani ispravan broj). Zatim ispisati realne brojeve od 0.5 do n s korakom od 0.1. Za ispis realnih brojeva koristiti formatsku specifikaciju %12.9f.

```
Upisite n > 2↵
0.500000000↵
0.600000000↵
0.700000000↵
0.800000000↵
0.900000000↵
1.000000000↵
1.100000000↵
1.200000000↵
1.300000000↵
1.400000000↵
1.500000000↵
1.600000000↵
1.700000000↵
1.800000000↵
1.900000000↵
2.000000000↵
```

Primjer

```
#include <stdio.h>

int main(void) {
    int n;
    float x;
    printf("Upisite n > ");
    scanf("%d", &n);

    for (x = 0.5f; x <= n; x = x + 0.1f) {
        printf("%12.9f\n", x);
    }
}
```

- zašto se ne ispisuju točne vrijednosti?
 - čak niti za 1.0 ili 1.5?
- zašto se petlja zaustavila prerano?

```
Upisite n > 2↵
0.500000000↵
0.600000024↵
0.700000048↵
0.800000072↵
0.900000095↵
1.000000119↵
1.100000143↵
1.200000167↵
1.300000191↵
1.400000215↵
1.500000238↵
1.600000262↵
1.700000286↵
1.800000310↵
1.900000334↵
```

Primjer

- Poboljšanje:
 - dopustiti određenu toleranciju kod uspoređivanja brojeva/uvjeta za prekid petlje

```
#include <stdio.h>
#define TOLER 0.00001f
int main(void) {
    int n;
    float x;
    printf("Upisite n > ");
    scanf("%d", &n);
    for (x = 0.5f; x <= n + TOLER; x = x + 0.1f) {
        printf("%12.9f\n", x);
    }
}
```

```
Upisite n > 2↵
0.500000000↵
0.600000024↵
0.700000048↵
0.800000072↵
0.900000095↵
1.000000119↵
1.100000143↵
1.200000167↵
1.300000191↵
1.400000215↵
1.500000238↵
1.600000262↵
1.700000286↵
1.800000310↵
1.900000334↵
2.000000238↵
```


Primjer

- Poboljšanje:
 - gdje je moguće, koristiti cijele brojeve
 - u operacijama s cijelim brojevima nema numeričkih pogrešaka

```
#include <stdio.h>

int main(void) {
    int n, brojac;
    float x;
    printf("Upisite n > ");
    scanf("%d", &n);

    for (brojac = 5;
        brojac <= n * 10;
        brojac = brojac + 1) {
        x = brojac / 10.f;
        printf("%12.9f\n", x);
    }
}
```

Upisite n > 2↵

```
0.500000000
0.600000024
0.699999988
0.800000012
0.899999976
1.000000000
1.100000024
1.200000048
1.299999952
1.399999976
1.500000000
1.600000024
1.700000048
1.799999952
1.899999976
2.000000000
```

Primjer

- Objasniti razlike u rezultatima sljedećih operacija:

```
double x;  
x = 0.1f + 0.1f;  
printf("%20.18f\n", x);  
x = 0.1f + 0.1;  
printf("%20.18f\n", x);  
x = 0.1 + 0.1;  
printf("%20.18f\n", x);
```

```
0.200000002980232240  
0.200000001490116120  
0.200000000000000010
```

Definicija tipa podataka

typedef

Definicija tipa

- kreiranje zamjenskog imena (sinonim) za postojeći tip podataka
 - unapređenje razumljivosti (dokumentiranosti) programskog koda
 - unapređenje prenosivosti (portabilnosti) programskog koda
 - pojednostavljivanje naredbi za definiciju varijabli
- opći oblik naredbe

```
typedef nazivPostojecegTipa noviNazivTipa;
```

 - naredba se mora nalaziti ispred (ne nužno neposredno) naredbi koje će koristiti novi naziv tipa
- Primjer:

```
int main(void) {  
    typedef int cijeliBroj_t;  
    typedef float realniBroj_t;  
    cijeliBroj_t m, n;  
    ...  
    realniBroj_t x, y;
```

Ovo je samo ilustracija.

Ne definirati nove tipove samo radi prijevoda!

Unapređenje razumljivosti (dokumentacija)

- postojećem tipu podataka dodati zamjensko ime
 - dodatno opisuje domenu vrijednosti varijabli

```
typedef unsigned int maticniBroj_t;
typedef unsigned char ocjenaBroj_t;
typedef char ocjenaSlovo_t;
```

...

```
maticniBroj_t mbrStud1 = 123456789;
ocjenaBroj_t ocjeneGrupe[10] = {1, 1, 5, 4, 2, 1, 1, 4, 3, 5};
ocjenaSlovo_t najmanjaSlovnaOcjena = 'F';
```

razumljivije je od

```
unsigned int mbrStud1 = 123456789;
unsigned char ocjeneGrupe[10] = {1, 1, 5, 4, 2, 1, 1, 4, 3, 5};
char najmanjaSlovnaOcjena = 'F';
```

Unapređenje prenosivosti

- ako prethodni program treba prenijeti na platformu na kojoj je tip podatka `int` pohranjen u samo dva bajta [0, 65 535], dok je `long int` pohranjen u 4 bajta [0, 4 294 967 295]
 - umjesto `unsigned int` za sve podatke o matičnim brojevima trebat će koristiti `unsigned long int`
 - ako se u programu koristilo zamjensko ime tipa `maticniBroj_t`, dovoljno je (na samo jednom mjestu!) promijeniti definiciju tipa i prevesti program na novoj platformi
 - inače, trebalo bi promijeniti tip u definiciji svih varijabli u kojima se pohranjuje matični broj

```
...  
typedef unsigned int maticniBroj_t;  
typedef unsigned long int maticniBroj_t;  
...
```

Prenosivost - ugrađene definicije tipova

- neka zamjenska imena za tipove unaprijed su definirana
 - npr. operator sizeof (koji će detaljnije biti objašnjen kasnije) vraća veličinu objekta (npr. varijable) izraženu u bajtovima
 - radi se o cijelom broju koji na različitim platformama može imati različite raspone i biti definiran na temelju različitih osnovnih tipova
 - npr. unsigned int ili unsigned long ili unsigned long long
 - u stdlib.h je definiran tip size_t koji se u većini slučajeva može na siguran način koristiti kao da se radi o tipu unsigned int

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
int main(void) {
    int n;
    size_t velicina;
    velicina = sizeof(n);
    printf("%u", velicina);
    ...
}
```

4

Prenosivost - ugrađene definicije tipova

- broj bajtova koji se koristi za pohranu cjelobrojnih tipova podataka u C-u nije propisan jezikom
 - rasponi se razlikuju u različitim prevodiocima i arhitekturama
 - ako je potrebno fiksirati preciznost i raspon, neovisno o prevodiocu i arhitekturi

```
#include <stdio.h>
```

```
#include <stdint.h>
```

```
int main(void) {
```

```
    int m;
```

```
    int8_t n1;
```

```
    int16_t n2;
```

```
    int32_t n4;
```

```
    int64_t n8;
```

```
    uint8_t un1;
```

```
    uint16_t un2;
```

```
    ...
```

veličina (dakle i raspon) ovisi o prevodiocu

točno 1 bajt, signed

točno 2 bajta, signed

točno 4 bajta, signed

točno 8 bajtova, signed

točno 1 bajt, unsigned

točno 2 bajta, unsigned

Pojednostavljivanje naredbi za definiciju

- definicija tipa često se koristi umjesto deklaracije strukture

s pomoću deklaracije strukture:

```
struct datum_s {  
    int dan;  
    int mj;  
    int god;  
};  
struct interval_s {  
    struct datum_s dat_od;  
    struct datum_s dat_do;  
};  
struct interval_s zim_rok =  
    {{11, 2, 2019}, {22, 2, 2019}};  
struct interval_s ljetni_rok =  
    {{17, 6, 2019}, {3, 7, 2019}};
```

s pomoću definicije tipa:

```
typedef struct {  
    int dan;  
    int mj;  
    int god;  
} datum_t;  
typedef struct {  
    datum_t dat_od;  
    datum_t dat_do;  
} interval_t;  
interval_t zim_rok =  
    {{11, 2, 2019}, {22, 2, 2019}};  
interval_t ljetni_rok =  
    {{17, 6, 2019}, {3, 7, 2019}};
```

Caesar cipher

56 languages

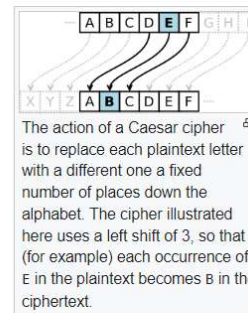
Article Talk

Read Edit View history Tools

From Wikipedia, the free encyclopedia

In **cryptography**, a **Caesar cipher**, also known as **Caesar's cipher**, the **shift cipher**, **Caesar's code**, or **Caesar shift**, is one of the simplest and most widely known **encryption** techniques. It is a type of **substitution cipher** in which each letter in the **plaintext** is replaced by a letter some fixed number of positions down the **alphabet**. For example, with a left shift of 3, D would be replaced by A, E would become B, and so on. The method is named after **Julius Caesar**, who used it in his private correspondence.

The encryption step performed by a Caesar cipher is often incorporated as part of more complex schemes, such as the **Vigenère cipher**, and still has modern application in the **ROT13** system. As with all single-alphabet substitution ciphers, the Caesar cipher is easily broken and in modern practice offers essentially no **communications security**.

Example [edit]

The transformation can be represented by aligning two alphabets; the cipher alphabet is the plain alphabet rotated left or right by some number of positions. For instance, here is a Caesar cipher using a left rotation of three places, equivalent to a right shift of 23 (the shift parameter is used as the **key**):

Plain	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z
Cipher	X	Y	Z	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W

When encrypting, a person looks up each letter of the message in the "plain" line and writes down the corresponding letter in the "cipher" line.

Plaintext: THE QUICK BROWN FOX JUMPS OVER THE LAZY DOG
 Ciphertext: QEB NRFZH YOLTK CLU GRJMP LSBO QEB IXWV ALD

https://en.wikipedia.org/wiki/Caesar_cipher

- **Napišite program koji će učitati ključ (pomak, shift) i:**
 - Šifrirati znakovni niz „Hello world!” Cezarovom šifrom
 - Potom dešifrirati šifrirani niz.

Unesite ključ (pomak): 1
 Plain: Hello world!
 Coded: Ifmmp!xpsme"
 Decoded: Hello world!

Izrazi s različitim tipovima podataka

Implicitna pretvorba tipova podataka

Izrazi s različitim tipovima podataka

- Što je rezultat operacije $i + f$
 - $2. + 2.99 \Rightarrow 4.99$ ili $2 + 2 \Rightarrow 4$
- Što je rezultat operacije $i \geq f$
 - $2. \geq 2.99 \Rightarrow 0$ ili $2 \geq 2 \Rightarrow 1$
- Kada su operandi različitog tipa, prije obavljanja operacije obavlja se implicitna (automatska) pretvorba (konverzija) "manje važnog" tipa operanda u "važniji" od tipova operanada koji sudjeluju u operaciji.
- U prikazanim primjerima, prije nego se obavi operacija, vrijednost koja se nalazi u varijabli i (int je "manje važan") pretvara se u vrijednost $2.f$ (float je "važniji" tip)
 - pri tome tip i sadržaj varijable i ostaje nepromijenjen.

```
int i;  
float f;  
i = 2;  
f = 2.99f;
```

Implicitna pretvorba tipova podataka

- Implicitna pretvorba tipova podataka u aritmetičkim i relacijskim izrazima obavlja se prema jednom od sljedećih 6 pravila. Treba iskoristiti prvo po redu pravilo koje se može primijeniti na konkretan slučaj!
 1. Ako je jedan od operandi tipa **long double**, preostali operand se pretvara u tip **long double**
 2. Ako je jedan od operandi tipa **double**, preostali operand se pretvara u tip **double**
 3. Ako je jedan od operandi tipa **float**, preostali operand se pretvara u tip **float**
 4. Ako je jedan od operandi tipa **long long**, preostali operand se pretvara u tip **long long**
 5. Ako je jedan od operandi tipa **long**, preostali operand se pretvara u tip **long**
 6. Operandi tipa **_Bool**, **short** i **char** pretvaraju se u tip **int**
- Kada se u izrazima pojavljuju unsigned tipovi, pravila pretvorbe su složenija. Zato se ovdje neće razmatrati.

Primjer

```
_Bool b;          char c;          short s;  
int i;            long l;           long long ll;  
float f;          double d;         long double ld;
```

Izraz	Pretvorba tipa prije obavljanja operacije	Prema pravilu
<code>ld * i</code>	sadržaj i → long double	1.
<code>c % i</code>	sadržaj c → int	6.
<code>s / f</code>	sadržaj s → float	3.
<code>l % i</code>	sadržaj i → long	5.
<code>d + c</code>	sadržaj c → double	2.
<code>s - c</code>	sadržaj s → int, sadržaj c → int	6.
<code>b == ll</code>	sadržaj b → long long	4.

Pretvorba tipova podataka kod pridruživanja

- Kod operacije pridruživanja, podatak s desne strane operatora pridruživanja pretvara se u tip podatka lijeve strane izraza

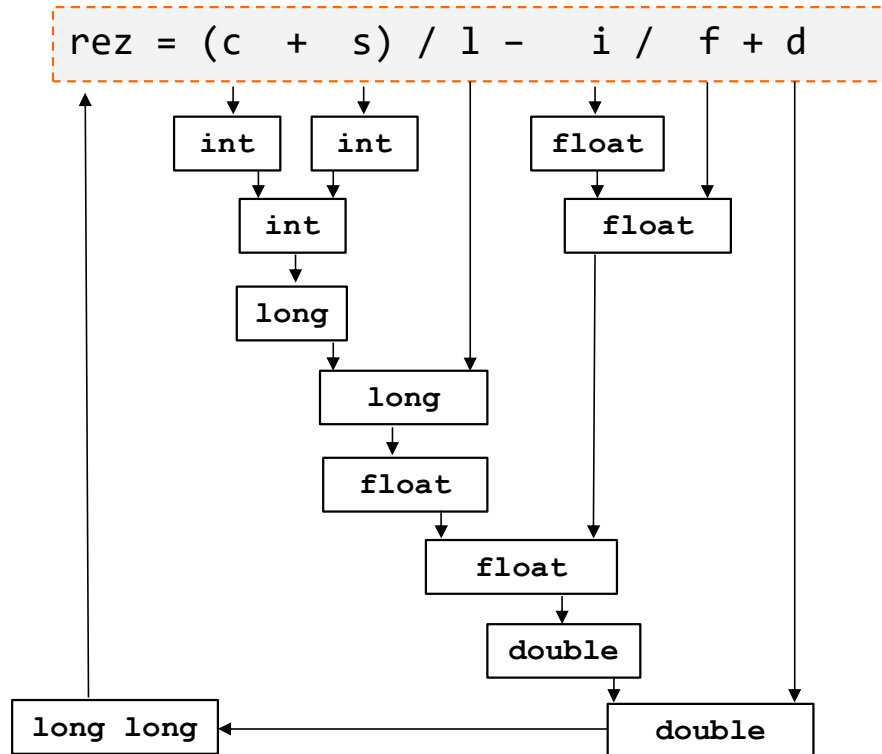
- Primjer:

```
int i;  
char c = '2';  
long double ld;  
  
i = 1.75;  
ld = i + c;
```

- nakon inicijalizacije varijabli
 - vrijednost konstante tipa double (1.75) pretvara se u vrijednost tipa int (1) i pridružuje varijabli i
 - vrijednost varijable c tipa char (50 u jednom bajtu) pretvara se u int (50 u četiri bajta), izračunava se rezultat tipa int (51) , pretvara se u long double (51.L) i pohranjuje u varijablu ld

Primjer

```
char c;  
short int s;  
int i;  
long l;  
float f;  
double d;  
long long rez;
```


Eksplicitna (zadana) pretvorba tipa podataka

- Opći oblik zadane (eksplicitne) pretvorbe (eng. cast operator):
(tip_podatka) izraz
- Primjer: radi realnog dijeljenja dviju cjelobrojnih varijabli, korištena je nespretna pomoćna operacija množenja realnom konstantom

```
int i, j;  
float x;  
...  
x = 1.f * i / j;
```

- operator *cast* omogućava puno bolje rješenje:

```
x = (float) i / j;
```

- analizirajte zašto sljedeće nije ispravno:

```
x = (float) (i / j);
```

Eksplicitna (zadana) pretvorba tipa podataka

- Operator *cast* ne treba primjenjivati bez potrebe
 - Umjesto korištenja operatora za eksplicitnu pretvorbu tipa nad konstantom, koristiti konstantu odgovarajućeg tipa
 - Primjer: ako se u realnu varijablu *x* želi pridružiti vrijednost $\frac{1}{3}$

```
float x;
```

```
x = 1 / 3;
```

neispravno! U varijablu x će se upisati vrijednost 0.0

```
x = (float) 1 / 3;
```

nepotrebno! Nema potrebe za operatorom cast

```
x = 1.f / 3;
```

ispravno

```
x = 1 / 3.f;
```

ispravno

```
x = 1.f / 3.f;
```

ispravno

Pretvorba tipova podataka - mogući gubici

- Potrebno je obratiti pozornost da se pri pretvorbi jednog u drugi tip podatka može "izgubiti" manji ili veći dio informacije

```
int i;  
float x;  
i = 2.999999f;  
x = 2147483638;  
printf("%d\n%f", i, x);
```

```
2  
2147483648.000000
```

- "izgubljene" su decimale 0.99999 kod pretvorbe vrijednosti
- float tip ima premalo bitova mantise za točan prikaz vrijednosti. Najbliži broj koji se može prikazati je za 10 veći od 2147483638

Primjer

```
int i = 2147000000;  
float x;  
x = i;  
printf("%f\n", x);  
x = x + 1.f;  
printf("%f\n", x);
```

```
2147000064.000000  
2147000064.000000
```

- pri operaciji pridruživanja $x = i$, cjelobrojna vrijednost 2147000000 pretvorila se u tip podatka float. Najbliža realna vrijednost koja se može prikazati u standardnoj preciznosti je 2147000064.0
- tijekom zbrajanja vrijednosti 2147000064.0 i 1.0, došlo je do numeričke pogreške zbog zbrajanja vrlo velike i vrlo male vrijednosti, rezultat zbrajanja je 2147000064.0 te se ta vrijednost pridružila varijabli x
- obje pogreške posljedica su ograničenog broja bitova mantise

Primjer

```
double d1 = 123456789.;  
double d2 = 1.e40;  
float f1 = d1;  
float f2 = d2;  
printf("%lf\n%f\n"  
       "%lf\n%f",  
       d1, f1,  
       d2, f2);
```

```
123456789.000000  
123456792.000000  
1000000000000000000303786028427003666890752.000000  
inf
```

- nedovoljno bitova mantise u f1 za točnu pohranu broja 123456789
- nedovoljno bitova mantise u d2 za točnu pohranu broja $1 \cdot 10^{40}$
- nedovoljni raspon (karakteristika) u f2 za pohranu broja $1 \cdot 10^{40}$

Primjer

- Koje su vrijednosti i tipovi rezultata evaluacije sljedećih izraza:

1. $3 / 2 * 2$
2. $3 / 2 * 2.$
3. $3 / 2. * 2$
4. $3 / (\text{float})2 * 2$
5. $(\text{double})3 / 2$
6. $(\text{double})(3 / 2)$
7. $2+0.5 * 4$
8. $(2 + 0.5) * 4$
9. $(\text{int})(0.5 + 2) * 4$
10. $(\text{float}) ((\text{int})1.5 + 2) / 4$
11. $(\text{int})1.6 + (\text{int})1.6$
12. $(\text{int})(1.6 + 1.6)$

Zadatak

KONTROLA OIB-a (ISO7064, MOD 11,10 – Hibridni sistem)

1. OIB ima 11 znamenaka od koji je posljednja tj. 11. znamenka kontrolna znamenka - dobivena je izračunom iz prethodnih 10 znamenaka po međunarodnoj normi ISO 7064 (MOD 11, 10).
2. Kontrolna znamenka prema navedenoj normi dobiva se slijedećim postupkom :
 1. prva znamenka zbroji se s brojem 10
 2. dobiveni zbroj cjelobrojno (s ostatkom) podijeli se brojem 10; ako je dobiveni ostatak 0 zamijeni se brojem 10 (ovaj broj je tzv. međuostatak)
 3. dobiveni međuostatak pomnoži se brojem 2
 4. dobiveni umnožak cjelobrojno (s ostatkom) podijeli se brojem 11; ovaj ostatak matematički nikako ne može biti 0 jer je rezultat prethodnog koraka uvijek paran broj
 5. slijedeća znamenka zbroji se s ostatkom u prethodnom koraku
 6. ponavljaju se koraci 2, 3, 4 i 5 dok se ne potroše sve znamenke
 7. razlika između broja 11 i ostatka u zadnjem koraku je kontrolna znamenka; ako je ostatak 1 kontrolna znamenka je 0 ($11-1=10$, a 10 ima dvije znamenke)

<https://regos.hr/app/uploads/2018/07/KONTROLA-OIB-a.pdf>

Primjer za OIB (provjera ispravnosti OIB-a : 69435151530)

korak	znamenka	zbroj broja iz stupca b s ostatkom iz prethodnog koraka (brojem iz stupca f) ili s brojem 10 za korak 1	ostatak od dijeljenja s 10 broja iz stupca c – ako je 0 stavi se 10	umnožak broja iz stupca d s 2	ostatak od dijeljenja s 11 broja iz stupca e
a	b	c	d	e	f
1	6	16	6	12	1
2	9	10	10	20	9
3	4	13	3	6	6
4	3	9	9	18	7
5	5	12	2	4	4
6	1	5	5	10	10
7	5	15	5	10	10
8	1	11	1	2	2
9	5	7	7	14	3
10	3	6	6	12	1

$11-1=10$; kontrolna znamenka je 0

- Napišite program koji će učitati OIB i provjeriti ispravnost

Prije sljedećeg predavanja

- Edgar:
 - Tutorial: **nema** 😊
 - **10. vježbe uz predavanja**